

hogy Éva ugyanúgy nem a végtelen Isten, mint ahogy tudja ezt most Ágíról. S akkor mit csinál majd? Keres egy harmadikat?

Más. Egy barátom hazalátogat Nyugatról. Hárman ülünk egy vendéglőben, öregurak, s beszélgetünk. Egyikük mondja: „mert, ha az ember hisz...”. Megállítom: miben? Elgondolkodik, aztán válaszol: "Te, mindenki ugyanabban hisz. Abban, hogy jónak kell lenni."

Már itt is vagyunk az első olvasmányánál, Jeremiásnál. "Loptok, gyilkoltok, házasságot törtök, hamisan esküdtök..." Hozzátehetjük: váltok. Nincs statisztika róla, de féltő, hogy a templomi házasságok ugyanolyan arányban mennek tönkre és szét, mint a csak anyakönyvvezető előtt megkötöttek. Mit mond Jeremiás? "Az Úr temploma, az Úr temploma, az Úr temploma itt van velünk." Isten a szívünkbe írta törvényét, s akármiféle templom, zsidó vagy katolikus, csak akkor kedves neki, ha törvényét megtartjuk.

Saint-Exupérie írja valahol a házasságról: Nem egymásra, de egy irányba kell nézniök. Nincs olyan, hogy jó vagyok hozzád, de a többi ember már nem érdekel. Az Isten Országáa hasonlít ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett a földjébe, aztán felütötte a fejét a konkoly. Akarod, hogy elmenjünk és kigyomlájuk? Nem! Hagyjátok, hogy felnőjön az aratásig. Az embernek nem az a dolga, hogy irtson.

Mi az ember dolga? Megérteni az Istent. Tenni azt, amit Isten akar. Mit akar? Isten Országát a földön. Amíg ezt akarjátok, megél és növekedik benne a Széplaki család is. Ha csak magatokért, a három gyerekért vagytok gondban, nem segít az Úr temploma sem.

A Finta nagymamával együtt dolgoztam a Medimpex pincéjében: ő, az export-csomagoló és én, a szállítómunkás. Ott ismertem meg Erzsikét, amikor az iskolából bejött édesanyjához. Aztán Bandi bácsi Keresztúrról Pécelre csalta-vonzotta a Finta gyerekeket. Aztán bekerültek a Bokor vérkeringésébe, és István és Erzsike benne egymásra találtak. Közel negyven esztendő má e történet.

Lesz-e folytatása ennek a Bokor-történetnek, ezen fordul ennek a családnak a története. Most azért vagyunk itt, hogy megköszönjük a múltat, s imádkozzunk a jövőért. Amíg érteni akarjátok Jézus szándékait, addig a két történet egymást fogja segíteni. Az Isten Országáa nem él meg a Széplaki család nélkül. S e család sem az Isten Országáa nélkül.

Hogy mi mindent fog Isten kívánni tőletek a következő negyedszázadban, én már meg nem mondhatom. De biztos, hogy a Jézustól lerakott alapokon tud csak tovább élni és virágozni az, amit ezeken az alapokon kezdtetek el. Mondjam a jól ismert leckét? Mondom.

Ne akarjátok nagyok lenni, hanem csak egymást szolgálni. Kiiktatni a család életéből mindenféle parancsolgatást, helyette egymással mindent szépen

megbeszélni, hiszen mind tudjátok, hogy jónak lenni - ez az Isten akarata.

A szelídek fogják örökölni a földet, nem a konkolyt kitépők. El nem vesztegetni a nagy örökséget, amelyért az apák nemzedéke gyalázatot és börtönt szenvedett. El kell felejtetni több mint másfélezer esztendőt, amely alatt kereszt és kard megáruulhatott egy gyékényen. Mindannyian Isten gyermekei vagyunk, nem ölhetjük egymást.

S végül, ami itt és most, a neoliberalizmus idején, a legfontosabb: az Isten országa hasonló a szőlősgazdához, aki mindenkit elhív szőlejébe, s mindenkinek egy dénárt fizet. Mindenkinek, és egy dénár, nem több. A szegényeké az Isten Országáa, s a gazdag ifjú - ha szomorúan, ha nem szomorúan - távozik belőle.

Az Isten Országáa az adás-törvény világa. Az előttetek levő negyedszázadban - az aranylakodalmilag - még meg kell mutatnotok azt a Bokrot, amely nagyobb csuda lesz, mint amit eddig tudtunk mutatni a világnak. Az osztozás világát, amelyben nem mond senki semmit sem a magáénak, mert mindenük közös. Úgy, ahogy a feltámadás után Jeruzsálemben megvalósult.

A hűség az Isten világának a virága. Abban kell tovább virágoznia, István és Erzsike, a ti hűségteknek is.

Amen.

2000. szeptember 12.

HABOS LÁSZLÓ

VERSEK

néha...

néha amikor megáll a szekér
csendben odaállnék eléd
néha bizony nagyon nehéz
kérdéseket kiáltanék feléd
néha érthetetlen válaszod elér
de behalkul a csend hangjába
néha az érthető szó is elég
az esti gyertyalángban

mert nincsen

a magasból is látja
kiszemelt áldozatát
a fehér sas
a fenséges madár
és az Isten
én hegynek tetejéről sem
talán
mert nekem nincsen
